

Skarżąca utrzymuje, że jakkolwiek Komisja zrozumiała, iż Mamoli rzeczywiście znajduje się w trudnej sytuacji ekonomicznej, która zagraża zdolności płatniczej przedsiębiorstwa, wydała ona decyzję, która nie jest w stanie osiągnąć celu wskazanego w jej preambule.

(¹) Rozporządzenie Rady (WE) nr 1/2003 z dnia 16 grudnia 2002 r. w sprawie wprowadzenia w życie reguł konkurencji ustanowionych w art. 81 i 82 traktatu (Dz.U. L 1, s. 1).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Wabco Europe i in. przeciwko Komisji

(Sprawa T-380/10)

(2010/C 288/114)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Wabco Europe BVBA (Bruksela, Belgia), Wabco Austria GesmbH (Wiedeń, Austria), Trane Inc. (Piscataway, Stany Zjednoczone), Ideal Standard Italia s.r.l. (Mediolan, Włochy) oraz Ideal Standard GmbH (Bonn, Niemcy), (przedstawiciele: S. Völcker, F. Louis, A. Israel i N. Niejahr, adwokaci, C. O'Daly i E. Batchelor, Solicitors, i F. Carlin, Barrister)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

— Stwierdzenie nieważności w części art. 2 oraz — w zakresie, w jakim okaże się to konieczne — art. 1 ust. 1 pkt 3 i 4 decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna;

— obniżenie kwoty grzywny nałożonej na skarżące; oraz

— obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą, na podstawie art. 263 TFUE, o stwierdzenie nieważności w części decyzji Komisji C(2010) 4185 wersja ostateczna z dnia 23 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/39092 — Wyposażenie łazienek i armatura sanitarna, odnoszącej się do porozumienia między przedsiębiorstwami obejmującego belgijski, niemiecki, francuski, włoski, niderlandzki i austriacki rynek armatury łazienkowej, dotyczącego uzgadniania cen sprzedaży i wymiany poufnych informacji gospodarczych, a także — posiłkowo — obniżenie nałożonej na nie kwoty grzywny.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą następujące zarzuty:

Po pierwsze, skarżące twierdzą, że próbując wykazać uczestnictwo Ideal Standard Italia s.r.l. oraz Ideal Standard GmbH w naruszeniu na rynku ceramiki we Włoszech Komisja zignorowała właściwe wymogi prawne.

Po drugie, skarżące utrzymują, że Komisja nie obniżyła kwoty grzywny nałożonej na nie za naruszenia popełnione na rynkach francuskim i belgijskim, pomimo częściowego zwolnienia z grzywnien za takie naruszenia przyznanego w pkt 23 akapit ostatni obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli (¹).

Po trzecie, skarżące podnoszą, że Komisja błędnie przyjęła, że to Grohe Beteiligungs GmbH oraz Grohe AG wraz z jej spółkami zależnymi, a nie Ideal Standard Italia s.r.l. i Ideal Standard GmbH przyczyniły się w pierwszej kolejności do „znacznego zwiększenia wartości” dowodów w rozumieniu obwieszczenia Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli.

Skarżące twierdzą wreszcie, że zastosowanie przez Komisję z mocą wsteczną wytycznych z 2006 r. w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (²) było bezprawne w zakresie, w jakim instytucja ta ukarała Ideal Standard Italia s.r.l. oraz Ideal Standard GmbH za przekazanie informacji, jakich spółki te dostarczyły jako wnioskujące o podjęcie współpracy w dobrej wierze, żywiąc oczekiwania, że Komisja nie zmieni drastycznie na ich niekorzyść właściwych ram grzywnien.

(¹) Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszania grzywnien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3).

(²) Wytyczne w sprawie metody ustalania grzywnien nakładanych na mocy art. 23 ust. 2 lit. a) rozporządzenia 1/2003 (Dz.U. 2006, C 210, s. 2).

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Hiszpania przeciwko Komisji

(Sprawa T-384/10)

(2010/C 288/115)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Królestwo Hiszpanii (przedstawiciel: J. Rodríguez Cárcamo)